

РЕШЕНИЕ № 182

гр.Перник, 13 юли 2009г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на петнадесети юни две хиляди и девета година, в състав:

СЪДИЯ: СВЕТЛАНА
ДИМИТРОВА

При участието на секретар: В.Х.

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. №111 по описа за 2009г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на В.С.Л. *** и С.В.И. *** срещу заповед № 201 от 13.02.2009г. на кмета на община Перник, издадена на основание чл. 129, ал.2 от ЗУТ вр с чл.134, ал.2, т.4 от ЗУТ чл.44, ал.1, т.13 от ЗМСМА и протокол № 2-9/16.01.2009г. на ОБЕСУТ при Община Перник.

С оспорената заповед е одобрено изменението на ПУП-ПР на част от кв.12 по плана на с. Драгичево общ.Перник, при което се измества вътрешната регулационна линия между УПИ ХХ-879 и УПИ ХХ1-879 в източна посока според зелените линии и щтрихи на приложената към заповедта скица. В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на заповедта като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и несъотвещаваща с целта на закона. Твърди се, че при издаването и не са били налице фактическите основания по чл.134 ал.2 т.4 от ЗУТ. В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло, с твърдения, че заповедта е незаконосъобразна и поради липса на мотиви ,като се иска от съда нейната отмяна и присъждане на направените разноски в производството.

Ответникът по жалбата - Община Перник, чрез упълномощен процесуален представител, юрисконсулт Д.Евтимова заявява становище за неоснователност на жалбата. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Б.В.Е. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

С обжалваната заповед е одобрено изменение на ПУП - план за регулация, за УПИ ХХ-879 и УПИ ХХ1-879 в кв. 12 по плана на с. Драгичево, община Перник като се измества вътрешната регулационна линия между двата УПИ в източна посока . Като правно основание за издаването ѝ са посочени чл. 129 ал.2 ЗУТ във връзка с чл.134,

ал. 2, т. 4 от същия закон - планът за регулация съдържа явна фактическа грешка имаща значение за неговите предвиждания .

Настоящият състав на съда не установи наличието на съществени нарушения в процедурата по издаване на оспорваната заповед. Административното производство по изменението на действащата регулация е започнало по молба на Б.В.Е., заинтересовано лице по смисъла на чл. 131 от ЗУТ ,като съсобственик на УПИ ХХ1-879 /НА №36/97г./. Заявлението за изменение на плана се основава на разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 4 от ЗУТ, съгласно която влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, когато планът съдържа явна фактическа грешка, която има значение за неговите предвиждания. На основание чл. 135, ал. 3, във вр. с ал. 1 от ЗУТ, решение по протокол № 2-9/16.01.2009 г. на ОБЕСУТ и становище на главния архитект на общината кметът на община Перник е допуснал с мотивирано предписание да се изработи проект за изменение на плана. За представения проект за изменение на ПУП - ПР е съобщено на заинтересуваните лица, като след като не са уважени възраженията по проекта той е приет от ОБЕСУТ. Заповедта на кмета за одобряване на плана е издадена след 14-дневния срок от приемането на проекта за ПУП от ОБЕСУТ /чл. 129, ал. 2 от ЗУТ/, но съдът намира че неспазването на този срок не е от категорията на съществените нарушения , което да налага нейната отмяна. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на правомощията му по чл. 129, ал. 2 от ЗУТ. Не са налице и твърдяните несъответствия с изискванията на чл.59 АПК - заповедта е мотивирана, видно от съпровождащата я документация.

При преценка за наличието на противоречие с материалноправните разпоредби, съдът взе предвид следното: От събраните по делото писмени доказателства и приетата и неоспорена от страните СТЕ, чиито констатации се кредитират от съда, се установи , че оспореното изменение на плана, се изразява в преместване на регулационната линия между УПИ ХХ и УПИ ХХІ в кв. 12, по плана на с. Драгичево ,община Перник по регулационната граница съгласно отменения регулационен план на селото от 1964 година, като не се променят граници по действащия кадастрален план. Действащият ПУП - ПР на с. Драгичево, който се изменя, е одобрен с заповед № 437 от 05.03.1999г. Със същата заповед е одобрен и действащият кадастрален план на с. Драгичево като имотът на жалбоподателката Л. , за който е отреден УПИ ХХ, съставлява част от имот № 879, с площ от 889 кв.м, съответно за останалата част от същия имот се отрежда УПИ ХХІ на заинтересованата страна Б.В.Е. и жалбоподателя Стрефан В.И.,*** регулационното отреждане на този план част от стария парцел Х1У-221.С площ от 1068 кв.м., собственост на жалбоподателя И. и заинтересованата страна Е. се придава към към парцел Х1П-221 по плана от 1964г. т. е. с плана от 1999 г. е изменено разположението на вътрешната регулационна граница между двата вече УПИ ХХ и УПИ ХХІ. Вещото лице дава заключение, че по сега одобреното изменение регулационна граница между двата УПИ се пренанася по данните от отменения план на с. Драгичево от 1964г, без да се променят кадастралните граници ,като налице е съответствие в площите на двата УПИ с данните по документите за собственост на страните. Не се спори от страните относно обстоятелството, че площта на двата УПИ след

одобреното изменение съответства на площта съгласно легитимиращите ги като собственици документи - тоест не е налице спор за материално право върху имотите предмет на заповедта. Съгласно чл. 14, ал. 5 от ЗУТ, в урегулираните с подробен устройствен план поземлените имоти регулационните линии /улични и вътрешни/ стават граници на имотите. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, където е указано, че още при първичното урегулиране на имотите следва вътрешните им регулационни линии да съвпадат с имотните граници. По аргумент от чл. 15, ал. 1, изр. второ от ЗУТ, не подлежат на последващо урегулиране веднъж вече урегулираните поземлени имоти, освен в предвидените от закона случаи - изключения. В ал. 3 на същия член са посочени условията, при наличие на които могат да се променят границите на урегулираните поземлени имоти с план за регулация, а именно само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. За съда се налага убеждение, че в случая, границата между УПИ ХХ и УПИ ХХІ е била погрешно посочена в ПУП - ПР, одобрен със заповед № 437 от 05.03.1999г. Липсват данни за наличие на предварителен договор за прехвърляне на собствеността, както и данни за заявление от страна на собствениците на УПИ ХХ и УПИ ХХІ за съгласие за промяна на границата между имотите. Предвид горното и предвид факта на несъгласие с регулационното отреждане за имота с плана от 1999 г. от страна на съсобственика на УПИ ХХІ, изразено чрез предприемането на действия за изменение на плана, се стига до извод, че в случая става въпрос или за допусната явна фактическа грешка в плана одобрен с заповед № 437 от 05.03.1999г. или за одобряване на този план при съществени закононарушения. Следва да се отбележи, че в ЗУТ няма изрично пояснение на понятието "явна фактическа грешка", а определението за явна фактическа грешка, посочено в § 1, т. 9 от ЗКИР, намира приложение единствено по отношение на кадастралните планове и кадастралните карти. Заинтересованите лица могат да поискат изменение на влезлия в сила подробен устройствен план и ако съдържа планът явна фактическа грешка, имаща значение за неговите предвиждания. В този смисъл според решаващият съд на съда, одобреното изменение на плана, изразяващо се в изместване на регулационната линия между УПИ ХХ и УПИ ХХ е в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗУТ и съответства на целта на закона, по аргумент от чл.16 ал.2 ЗУТ и регулационното отреждане на имотите на страните по отменения план от 1964г.

С оглед на изложеното съдът намира подадената жалба за неоснователна и следва нейното отхвърляне.

Претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски в настоящата инстанция се явява основателна и с оглед разпоредбата на чл. 78 ал.8 ГПК вр. с чл.144 от АПК в полза на община Перник следва да бъде присъдено възнаграждение за осъществената от ст. юрисконсулт Десислава Евтимова защита в производството пред настоящата инстанция в минималния размер, съгласно Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, обн. ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г., изм. и доп., бр. 2 от 9.01.2009 г.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд
Перник

РЕШИ:

Оставя без уважение жалбата на В.С.Л. и С.В.И. срещу заповед № 201 от 13.02.2009г. на кмета на община Перник.

Осъжда В.С.Л. ***, ЕГН ***** и С.В.И. ***, ЕГН-*****,*** сума в размер на 150 /сто и петдесет /лева, представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

Препис от същото да бъде изпратен на страните .

Съдия: /п/